Dosarul nr. 3r-34/25; (2-24135278-02-3r-24012025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Nicula Rodica)

D E C I Z I E

13 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de SC „Tomai-Vinex" SA, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea reclamantului privind suspendarea executării actului administrativ contestat,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de SC „Tomai-Vinex" SA către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț SRL „Esmalda", cu privire la anularea actului administrativ defavorabil,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 27 noiembrie 2024 SC „Tomai-Vinex" SA a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, solicitând anularea hotărârii din 25 septembrie 2024 a Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală.

Concomitent, prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat, reclamanta a invocat că prin hotărârea din 29 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 18 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, terțului SRL „Esmalda" i s-a interzis să utilizeze sub orice formă butelia WINE trade DRIADA marc, precum și retragerea din comerț a tuturor băuturilor spirtoase îmbuteliate în butelia litigioasă și s-a încasat un prejudiciu material în beneficiul reclamantului în sumă de 8 734 010 lei.

Consideră că actul administrativ contestat îi oferă terțului posibilitatea să producă și să folosească ca ambalaj într-un număr nelimitat mărcile comerciale înregistrate ilegal.

Totodată, reclamanta a precizat că în temeiul actului administrativ contestat, mărcile comerciale urmează a fi înscrise în registrul vamal, pot fi incluse în capitalul statutar al companiei, drepturile asupra lor pot fi cesionate altor agenți economici, iar în cazul neadmiterii acțiunii reclamantei, consecințele economice produse ar putea fi grave și ireparabile, or, SRL „Esmalda" nu dispune de bunuri, mai mult conturile bancare sunt sub sechestrul executorului judecătoresc din data de 25 ianuarie 2021, iar precedentul prejudiciu material constatat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, nu a fost reparat integral.

Prin urmare, pentru a evita un prejudiciu ireparabil, reclamanta susține că actul administrativ urmează a fi suspendat, în temeiul art. 214 al Codului administrativ.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 28 noiembrie 2024, s-a dispus atragerea în proces SRL „Esmalda", în calitate de terț. (f.d. 82-84)

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantului SC „Tomai-Vinex” SA privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

Solicitarea recurentului:

La 03 ianuarie 2025, SC „Tomai-Vinex” SA a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 20 decembrie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 ianuarie 2025, astfel Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că încheierea primei instanțe urmează a fi anulată, cu emiterea unei noi încheieri privind admiterea cererii reclamantului de suspendare, deoarece în speță este întrunit temeiul de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

În susținerea poziției recurentul invocă că încheierea executorului judecătoresc din 25.01.2021, confirmă că toate bunurile și conturile bancare ale terțului sunt sub sechestru. Probele anterioare demonstrează existența unui prejudiciu material cauzat printr-un act administrativ ilegal emis de AGEPI în favoarea SRL „Esmalda”, într-un context similar, fapt confirmat printr-o hotărâre irevocabilă.

Decizia Curții Supreme de Justiție din 18.12.2020 indică suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, justificând astfel necesitatea suspendării acestuia ca măsură urgentă de protecție a reclamantului. Actul contestat produce efecte juridice imediate, permițând terțului să exploateze comercial marca aflată în conflict cu cea a reclamantului.

Instanța de fond a încălcat prevederile Codului administrativ, plasând sarcina probei exclusiv asupra reclamantului, deși aceasta are obligația de a stabili din oficiu faptele și motivele legale ale suspendării. Suspendarea actului administrativ prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ previne prejudicierea ireparabilă a drepturilor reclamantului.

Prejudiciul ireparabil reiese din importanța dreptului revendicat, fiind vorba de protecția unei mărci a cărei recunoaștere judiciară a durat 11 ani, urmată de 5 ani de neexecutare continuă. Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 confirmă dreptul reclamantului de a solicita măsuri provizorii până la soluționarea definitivă a cauzei.

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul și terțul despre depunerea recursului, oferindu-le un termen pentru prezentarea referinței.

La 12 februarie 2025 reprezentantul intimatului AGEPI a depus referința, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii primei instanțe.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă că obiect al examinării constituie cererea SC „Tomai-Vinex” SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova privind suspendarea executării hotărârii din 25 septembrie 2024 a Comisiei de Contestații AGEPI, care a fost emis în privința cererilor de înregistrare a mărcilor nr. depozit 047416 și nr. depozit 047417 din 28 ianuarie 2021, depuse spre înregistrare de către SRL „Esmalda”, invocând hotărârea din 29 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 18 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care SRL „Esmalda” i s-ar fi interzis să utilizeze sub orice formă butelia WINE trade DRIADA marc, fiind dispusă retragerea din comerț a băuturilor spirtoase ambalate în recipientul litigios și acordarea unui prejudiciu material de peste 8 milioane de lei, în favoarea SC „Tomai-Vinex” SA.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantului SC „Tomai-Vinex” SA privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

La 03 ianuarie 2025 SC „Tomai-Vinex” SA a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre respingerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ contestat, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Conform art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, actele administrative individuale defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Colegiul reține că suspendarea executării actului administrativ individual, reglementată de art. 214 Codul administrativ, este o măsură urgentă și provizorie care are finalitatea de a asigura o protecție efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorității publice. Asigurarea protecției efective se fundamentează pe art. 3, 36, 39, 40 și 219 Cod administrativ. Legiuitorul pornind de la principiul asigurării protecției efective a drepturilor persoanei, a reglementat expres posibilitatea solicitării suspendării executării actului administrativ individual până la inițierea acțiunii în contenciosul administrativ. Or, art. 3 Cod administrativ prevede expres că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținând-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Colegiul reiterează că art. 172 alin. (2) Cod administrativ reglementează alternativ, dar nu cumulativ, două motive de suspendare a executării actului administrativ individual:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Raportând prevederile normelor legale enunțate la circumstanțele speței, Colegiul consideră că judecătorul primei instanțe a ajuns la o concluzie corectă despre netemeinicia cererii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil contestat. Or, scopul instituit de lege a operațiunii de suspendare a executării actului administrativ, constă în oferirea unei protecții provizorii drepturilor și intereselor persoanei prin aplicarea unor măsuri de urgență menite să preîntâmpine survenirea iminentă a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în privința căruia există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia.

În același timp, este important de reținut că în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu referire la motivul de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, Colegiul reține ca fiind corecte concluziile instanței de fond că prin prisma prevederilor art. 93 din Codul administrativ, reclamantul a eșuat să convingă instanța de judecată de existența unor circumstanțe de natură să evidențieze serioase vicii de legalitate.

Criticile invocate de recurent precum că autoritatea publică pârâtă a emis actul administrativ contestat cu încălcarea legislației în vigoare, nu sunt suficiente pentru a fi apreciate ca suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil. Or, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

În contextul argumentelor invocate de recurent în susținerea temeiului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, Completul judiciar reține că fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecății și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ.

Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel, motivele de nelegalitate a actului invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în speță, acestea se referă la fondul cauzei.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, Completul judiciar concluzionează că, la caz, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actelor administrative.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, prima instanță just a concluzionat că nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ contestat.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor și invocat în recurs de către reclamant - existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, Completul judiciar reține că recurenta-reclamanta SC „Tomai-Vinex” SA nu a demonstrat că executarea actului administrativ individual contestat în prezenta speță ar genera prejudicii ireparabile.

Conform Recomandării Comitetului de Miniștri nr. (89), măsurile de protecție provizorie, inclusiv suspendarea, trebuie justificate printr-un risc evident de daune ce nu pot fi remediate.

Astfel, prima instanță corect a invocat că argumentele reclamantei privind riscul ca mărcile înregistrate să fie utilizate pentru a înscrie drepturi în registrul vamal, să fie incluse în capitalul statutar sau cesionate altor agenți economici, nu sunt însoțite de probe pertinente care să demonstreze un prejudiciu real și iminent, conform cerințelor prevăzute de art. 121 Cod de procedură civilă, care statuează că circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Mai mult ca atât, simpla invocare a unui fapt, atât timp cât autorul cererii nu a argumentat caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ. Doar invocarea riscului și enumerarea unor fapte, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare în vederea suspendării actului administrativ contestat.

Or, cuantumul obligațiilor impuse prin efectul actului contestat, nu poate constitui temei de garanție a asigurării legalității prin suspendarea efectului executional al acestuia, decât în condițiile în care, autorul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Astfel, dat fiind că argumentele recursului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru anularea încheierii contestate, Colegiul conchide că recursul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Reieșind din cele expuse, dat fiind că instanța de recurs a constatat netemeinicia motivelor invocate de recurent, combătute integral prin argumentele expuse și concomitent a constatat legalitatea încheierii contestate prin prisma constatărilor expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de SC „Tomai-Vinex” SA.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 20 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore